Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 795 van 30 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM**
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*BS* 19 juni 2026) bepaalt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Derhalve verloopt, overeenkomstig voormelde bepaling, de onderhavige procedure aldus volgens de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van de RvV-wet.
2. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet),

werd bij beschikking van 12 mei 2026 aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"*1. Verzoekster, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing "verzoek kennelijk ongegrond" van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) van 23 januari 2026 waarbij haar verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.*

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) vast en concludeert hij dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien wordt het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd, aangezien verzoekster bij de indiening van haar verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of zij in aanmerking komt voor internationale bescherming (artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet).

2. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat "De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (…) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt:
"§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.
§ 2. Ernstige schade bestaat uit:
a) doodstraf of executie; of,
b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

3. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Verzoekster toont geen nood aan internationale bescherming aan.

4.1. Er ligt geen informatie voor waaruit blijkt dat iedere Tamil louter door zijn aanwezigheid in of bij terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt te worden geviseerd of vervolgd. De loutere verwijzing naar de situatie van Tamils in Sri Lanka volstaat dus niet om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Een individuele beoordeling is aan de orde.

In zoverre verzoekster omwille van haar persoonlijke situatie en omstandigheden, waarbij ze in haar verzoekschrift wijst op haar toegeschreven politieke overtuiging, etniciteit en betrokkenheid van haar familie

bij de LTTE, een nood aan internationale bescherming puurt, dient zij die nood in concreto aan te tonen, waartoe zij evenwel volledig in gebreke blijft.

4.2. Verzoekster maakt geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in of reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij terugkeer naar Sri Lanka aannemelijk of geloofwaardig.

4.3. Uit verzoeksters eerdere verklaringen (notities van het persoonlijk onderhoud van 9 december 2025) blijkt dat zij in december 2024 vanuit Sri Lanka naar België kwam om haar zoon in België te bezoeken. Zij had (toen) niet de bedoeling om hier internationale bescherming te verzoeken, maar was daarentegen van plan en zinnens om terug te keren naar Sri Lanka.

Wanneer bij een bezoek bij familie in Duitsland in februari 2025, verzoekster in Duitsland haar paspoort kwijtgeraakte, zag ze evenwel af van haar plannen om naar Sri Lanka terug te keren. Ze keerde terug naar België, waar ze bij haar zoon en diens gezin verblijft, en diende vervolgens op 31 juli 2025, acht maanden na haar eerste aankomst in België, huidig verzoek om internationale bescherming in.

De vaststelling dat verzoekster de bedoeling had om na het bezoek bij haar familie in België en Duitsland terug te keren naar Sri Lanka, is geenszins in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging of met ernstige schade. Het doet op fundamentele wijze afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming. Het toont aan dat verzoekster geen enkele vrees voor vervolging, noch een vrees voor ernstige schade koestert in geval van terugkeer.

Verzoekster wachtte dus zeer lange tijd om internationale bescherming te verzoeken in Europa, door na haar aankomst begin december 2024 en verblijf in België en Duitsland, pas eind juli 2025 een beschermingsverzoek in te dienen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande op goede grond en terecht het volgende gesteld: "Ook de laattijdigheid van uw aanvraag – u kwam aan in België begin december 2024 en diende uw asielaanvraag op 31 juli 2025 in (CGVS, p. 8; CGVS, p. 10) – houdt een negatieve indicatie in aangaande uw asielrelaas. Gevraagd naar deze laattijdigheid, verklaart u wederom dat u enkel naar België kwam om uw zoon te bezoeken en dan zou terugkeren naar Sri Lanka, maar dat u intussen uw paspoort verloor en uw zoon goed voor u zorgde (CGVS, p. 10). Van iemand die echter een werkelijke vrees bij terugkeer naar zijn thuisland koestert, kan echter verwacht worden dat hij of zij zo snel mogelijk alles in het mogelijke stelt om de nodige bescherming te verkrijgen, hetgeen in uw geval niet gebeurde en aldus uw asielrelaas verder ondermijnt."

De Raad ziet niet in en verzoekster licht niet toe, minstens overtuigt zij allerminst hoe het feit dat zij "verklaarde immers dat zij aanvankelijk naar België kwam om jaar zoon te bezoeken met de intentie terug te keren naar Sri Lanka. Echter, verloor ze haar paspoort en werd gaandeweg afhankelijk van de zorg van haar zoon" als "elementen (…) plausibele verklaringen voor het tijdsverloop" vormen, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd. Integendeel, zoals reeds werd opgemerkt, spreken die elementen net de ingeroepen nood aan internationale bescherming manifest tegen. Verzoekster toont (hiermee) allerminst aan dat zij Sri Lanka heeft verlaten uit vrees voor vervolging, noch dat zij heden vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin dient te vrezen in of een reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer naar Sri Lanka.

4.4. Verzoekster gaf op het CGVS uitdrukkelijk aan dat zij Sri Lanka (enkel en alleen) verliet omdat er niemand voor haar zou kunnen zorgen, gelet op het feit dat haar dochter die er nog steeds verblijft zich er momenteel in een moeilijke situatie bevindt, en dat sinds haar aankomst in België haar zoon zich over haar ontfermt.

Zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, houdt die reden van verzoeksters vertrek uit Sri Lanka en verblijf hier in België geen verband met de criteria inzake internationale bescherming, de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet waarvoor verwezen wordt naar punt 2 hierboven.

Verzoekster gaf op het CGVS ook uitdrukkelijk aan, wanneer ze hier meermaals en expliciet naar werd gevraagd, dat er geen andere redenen zijn voor haar verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 9 – 10).

4.5.1. Verzoekster is dan ook niet ernstig waar zij in het verzoekschrift (plots) een "toegeschreven politieke overtuiging" aanhaalt, die zij wijt aan haar familiale banden, met name het feit dat meerdere van haar zonen lid waren van de LTTE -één zoon werd gedood, een ander is vermist en een verblijft in België- en haar echtgenoot die heden nog steeds in India verblijft de LTTE ondersteunde, en voorts haar etnische origine als Tamil.

Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen, en dit zo spoedig mogelijk, zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en relaas.

De bewijslast berust in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaden te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

Bijgevolg kon redelijkerwijs van verzoekster worden verwacht dat zij haar beweerde vrees met betrekking tot haar voorgehouden toegeschreven politieke overtuiging eerder en duidelijk kenbaar zou maken.

Ofschoon verzoekster weliswaar in de vragenlijst voorafgaand advies liet noteren dat meerdere van haar zonen lid waren van de LTTE, een zoon werd gedood en een ander vermist is en een zoon hier in België is, en dat haar echtgenoot de LTTE ondersteunde (zie 'Vragenlijst' van 27 oktober 2025), noemde zij dit tijdens haar recentste, veel uitgebreidere en gedetailleerde gehoor nadien op het CGVS in het kader van haar beschermingsverzoek nooit als een reden waarom zij in 2024 Sri Lanka verliet en niet meer wil terugkeren. Ze haalde het er op geen enkel moment als een element/motief aan waarom zij Sri Lanka verliet en niet meer terug zou kunnen en nood heeft aan internationale bescherming.

Uit verzoeksters verklaringen zoals die werden genoteerd in de Vragenlijst, blijkt dat verzoekster toen wel melding maakte van het lidmaatschap van de LTTE van drie zonen en de steun van haar echtgenoot aan de LTTE, terwijl ze er dus op het CGVS met geen woord over repte, laat staan als reden van haar beschermingsverzoek aanhaalde. Uit de Vragenlijst blijkt dat verzoekster het als reden opgaf waarom ze in 2000 uit vrees voor haar leven "naar India gegaan" is en "Na 25 jaar" is "teruggekeerd naar Sri Lanka". Bij die terugkeer in 2025 dacht verzoekster dat ze bij haar dochter in Vanni kon wonen, maar na een korte periode merkte ze dat deze niet voor haar kon zorgen waardoor ze, zo verklaarde ze, geen andere keuze had dan het land te verlaten en naar haar zoon in België te komen. Gevraagd wat ze vreest bij een terugkeer naar haar land van herkomst en wat ze denkt dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren, staat als antwoord van verzoekster in de Vragenlijst te lezen: "Ik ben oud en ik kan niet alleen wonen in Sri Lanka. Ik wil hier bij mijn zoon blijven zodat hij voor mij kan zorgen" (zie 'Vragenlijst').

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalde verzoekster dat laatste. Ze gaf er uitdrukkelijk aan dat het gebrek aan zorg (vanwege haar dochter en/of anderen) in Sri Lanka de enige reden is waarom zij Sri Lanka verliet, alsook om haar zoon hier in België te bezoeken, en verklaarde meermaals uitdrukkelijk dat er geen andere redenen zijn waarom ze in België een beschermingsverzoek indient, en dat haar zoon in België zich over haar ontfermt (NPO, p. 9 – 10). Eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken had verzoekster in diezelfde zin ook al verklaard, op de vraag of er een specifieke reden is waarom ze precies in België een verzoek om internationale bescherming wil indienen: "Omdat mijn zoon hier is" ('Verklaring DVZ' van 27 oktober 2025, vraag 28).

Verzoekster bracht dus op het CGVS geen persoonlijke vrees omwille van een beweerde toegeschreven politieke overtuiging aan. Ze maakte er niet de minste melding van tijdens haar nochtans zeer uitgebreid en gedetailleerd gehoor, waar ze zoals ze zelf aangaf afdoende de mogelijkheid had alle elementen aan te halen die zij in het kader van haar beschermingsverzoek wenste aan te halen. Ze werd er veelvuldig en uitdrukkelijk bevraagd omtrent de reden(en) van haar beschermingsverzoek en er werd haar uitgebreid de mogelijkheid geboden om dit concreet en uitgebreid toe te lichten. Ze koppelde op het CGVS evenwel nooit een nood aan internationale bescherming aan de familiale banden met de LTTE.

De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat verzoekster, door dit thans in het verzoekschrift plots aan te halen, pas zeer laat melding maakt van de vrees voor vervolging, dan wel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van een beweerde toegeschreven politieke overtuiging, al dan niet gelinkt aan haar etniciteit als Tamil.

4.5.2. Verzoekster reikt geen dienstige reden aan waarom ze op het CGVS met geen woord repte over een vrees inzake een beweerde toegeschreven politieke overtuiging, om deze vervolgens thans in het verzoekschrift wel plots aan te halen en te benadrukken.

Verzoekster kan dit bezwaarlijk ernstig toeschrijven aan "de concrete omstandigheden van het gehoor, waaronder stress, het gebruik van een tolk, haar hoge leeftijd en het aanzienlijke tijdsverloop sinds de feiten", elementen die worden aangehaald in het verzoekschrift. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt dat het gehoor er op een goede en normale wijze is verlopen, hetgeen verzoekster bovendien ook zelf uitdrukkelijk aangaf. Ze gaf op het einde van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, toen ze hier expliciet naar werd gevraagd, uitdrukkelijk aan dat zij niets wenste toe te voegen maar dat alles wat ze (op voorhand) absoluut wilde vertellen aan bod was gekomen, en dat zij alle vragen en de tolk goed had begrepen (NPO 9 december 2025, p. 10 - 11).

Verzoeksters leeftijd en gezondheidssituatie bieden geen verklaring of rechtvaardiging voor de vaststelling dat zij op het CGVS op geen enkel moment een nood aan internationale bescherming inriep omwille van een toegeschreven politieke overtuiging, doch er integendeel uitdrukkelijk verklaarde dat het gebrek aan zorg in Sri Lanka en het bezoek aan haar zoon hier in België de enige reden van haar beschermingsverzoek is.

Er ligt geen enkel begin van bewijs neer dat verzoekster omwille van haar leeftijd en gezondheidssituatie dan wel om andere redenen niet in staat is om volwaardige en concrete verklaringen af te leggen omtrent de redenen waarom zij haar land van herkomst Sri Lanka heeft verlaten en een vrees koestert bij terugkeer. Uit niets blijkt en verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar leeftijd en gezondheidstoestand haar ervan weerhouden om geloofwaardige, concrete en coherente verklaringen af te leggen en/of dat haar mentale of psychische gemoedstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben (gehad) op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Uit de schriftelijke weergave van haar gehoren blijkt daarentegen dat verzoekster wel degelijk over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om haar relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten.

4.5.3. De vaststelling dat verzoekster totaal heeft nagelaten haar voorgehouden vrees voor vervolging omwille van haar zogenaamde toegeschreven politieke overtuiging als reden van vertrek uit en bij terugkeer naar Sri Lanka kenbaar te maken bij het CGVS, en hiervoor geen enkele, laat staan afdoende uitleg geeft, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de waarachtigheid ervan. Het haalt volledig de geloofwaardigheid van de verklaarde nood aan internationale bescherming op grond hiervan onderuit.

4.5.4. Bovendien, waar verzoekster in dit verband in het verzoekschrift laat gelden dat zij uit vrees voor haar leven Sri Lanka verliet en gedurende vele jaren in India verbleef, blijkt dus uit haar verklaringen dat zij na een verblijf van 25 jaar in India vrijwillig vanuit India is teruggekeerd naar Sri Lanka. Die vrijwillige terugkeer valt moeilijk in overeenstemming te brengen met haar verklaarde vrees en uitleg in het verzoekschrift dat zij omwille van de betrokkenheid van familieleden bij en steun aan LTTE "altijd vreesde voor haar leven".

Verzoekster verbleef blijkens haar verklaringen na haar terugkeer in Sri Lanka in mei of juni 2024 nog ongeveer een half jaar bij haar dochter. Nergens blijkt uit haar verklaringen dat zij na die terugkeer enig probleem heeft ondervonden omwille van haar familiale banden en op grond hiervan beweerde toegeschreven politieke overtuiging. Ze maakte er persoonlijk nooit enige melding van tijdens haar gehoren. Het is dan ook geenszins ernstig en verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd waar zij in het verzoekschrift plots, voor het eerst en zonder enige verdere toelichting laat staan vorm van bewijs, opwerpt dat "Bij haar terugkeer bleek dat zij niet veilig bij haar dochter in Vanni kon verblijven".

Verzoeksters vrijwillige terugkeer in 2024 naar Sri Lanka, het feit dat nergens uit blijkt dat ze na die terugkeer enig probleem zou hebben ondervonden omwille van haar familiale banden en op grond hiervan toegeschreven politieke overtuiging alsook de vaststelling dat ofschoon de bewering dat die familiale banden aanleiding geven tot toegeschreven politieke overtuiging een dochter van verzoekster al veel langere tijd verbleef en heden nog steeds in Sri Lanka verblijft en ook zussen van verzoekster in Sri Lanka wonen, halen verder de geloofwaardigheid onderuit van verzoeksters bewering omwille van familiale banden en op grond hiervan toegeschreven politieke overtuiging, en/of etniciteit als Tamil, te worden geviseerd en vervolging te vrezen in Sri Lanka.

4.5.5. Verzoekster weet om voormelde redenen niet te overtuigen in die laattijdig aangehaalde, in het verzoekschrift opgeworpen grond van en vrees voor vervolging. Er wordt niet het minste geloof aan gehecht.

Ze maakt in het algemeen en algeheel geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk of geloofwaardig.

4.6. In zoverre verzoekster een nood aan internationale bescherming puurt uit haar "persoonlijk risicoprofiel (…), in samenhang met haar familiale banden, medische problematiek en afhankelijkheid", komt het haar toe om op grond hiervan een concrete nood aan internationale bescherming aan te tonen, waartoe zij evenwel in gebreke blijft.

Zoals hoger werd opgemerkt, maakt zij geen vrees voor en risico op vervolging omwille van een toegeschreven politieke overtuiging, ingevolge de betrokkenheid van haar familie bij de LTTE, aannemelijk of geloofwaardig.

Evenmin maakt zij concrete problemen en een vrees voor vervolging omwille van haar etniciteit als Tamil aannemelijk. In dit verband wordt opnieuw gewezen op haar vrijwillige terugkeer naar Sri Lanka in 2024 na jarenlang verblijf in India, het feit dat nergens uit blijkt dat zij na terugkeer enig probleem omwille van haar etnie had en dat een dochter van verzoekster, eveneens Tamil, al zeer lange tijd verbleef en nog steeds verblijft in Sri Lanka. Bovendien, en dit in het bijzonder, haalde verzoekster nooit eerder aan dat zij omwille van problemen en vrees voor vervolging door haar etnie als Tamil Sri Lanka heeft verlaten en niet meer zou kunnen terugkeren. Integendeel, ze verklaarde op het CGVS uitdrukkelijk dat het gebrek aan zorg in Sri Lanka en het bezoek aan haar zoon in België die thans voor haar zorgt de enige reden is van haar komst naar en verzoek om internationale bescherming in België.

Wat betreft de uitleg dat verzoekster, in 1960 geboren en dus thans 66 jaar oud, zicht- en knieproblemen heeft en regelmatig zorg nodig heeft, blijkt nergens uit en toont verzoekster niet aan dat haar in Sri Lanka intentioneel medische zorgen zouden worden geweigerd, laat staan om redenen die verband houden met de criteria inzake internationale bescherming. Zij toont hiermee derhalve geen nood aan internationale bescherming aan. In dit verband wordt er bovendien nog op gewezen dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij in Sri Lanka voor een zenuwprobleem werd opgevolgd, wat blijk geeft van een toegang tot medische ondersteuning.

4.7. Met betrekking tot het argument in het verzoekschrift dat "Samengevoegd wijzen deze elementen erop dat verzoekster door de autoriteiten kan worden geviseerd wegens een toegeschreven politieke overtuiging, in samenhang met haar etnische achtergrond. Gelet hierop kan worden aangenomen dat verzoekster terecht een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1A, §2 van het Vluchtelingenverdrag", wijst de Raad nog op volgend motief van de bestreden beslissing dat door verzoekster, bij gebrek aan enig verweer hiertegen, niet wordt ontkracht of weerlegd: "Gezien u aangeeft geen recente problemen meer te hebben gekend met de Sri Lankaanse autoriteiten (CGVS, p. 10) een paspoort wist te verkrijgen in Colombo en het land op legale wijze wist te verlaten met uw paspoort vanuit de luchthaven van Colombo (CGVS, p. 8), acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u." Verzoekster maakt geen vrees voor vervolging door de Sri Lankaanse autoriteiten geloofwaardig en toont niet aan dat zij niet kan terugkeren naar haar land van nationaliteit.

Op het CGVS verklaarde verzoekster zelfs uitdrukkelijk dat ze de afgelopen, recente jaren geen problemen kende met de Sri Lankaanse autoriteiten (NPO, p. 10).

4.8. Waar verzoekster in het verzoekschrift wijst op het feit dat Sri Lanka recent werd getroffen door zware overstromingen en aardverschuivingen, wordt erop gewezen dat er bij natuurrampen, natuurlijke fenomenen, geen sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie (als gevolg van natuurrampen) valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Derhalve is een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld (cf. RvS 17 maart 2015, nr. 11.153 (c)). Verzoekster toont hiermee derhalve geen nood aan internationale bescherming aan.

4.9. Er zijn geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Sri Lanka."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig (oud)artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden

gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf*. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"*De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*
De raadsvrouw van de verzoekende partij stelt dat de verzoekende partij het niet eens is met de analyse van de Raad, in de zin dat zij een dame van een zekere leeftijd is die met haar man en kinderen omwille van de moeilijke situatie in Sri Lanka gevlucht is. Zij heeft geruime tijd in een kamp in India verbleven. Haar zoon is gevlucht naar België, haar man en dochters verblijven nog in India. In 2024 is zij kort naar Sri Lanka gegaan om een dochter te bezoeken, dan is zij op familiebezoek in Duitsland gegaan, waar zij haar paspoort heeft verloren. Daarna heeft ze haar verzoek om internationale bescherming ingediend. Heeft zij geen vrees omdat zij dit verzoek pas in 2025 indiende en omdat zij kort naar Sri Lanka terugkeerde? Zij is gevlucht omdat zij geen leven had in Sri Lanka, zij zag het niet zitten om met een laissez-passer terug te keren vanuit een Westers land en dit met een zoon die bekend staat als tegenstander van de overheid. De situatie van de Tamil-bevolking en de situatie van de verzoekede partij zelf werden over het hoofd gezien."

6. Verzoekster brengt, met voormeld algemeen en herhalend betoog, geen concrete en dienstige argumenten aan die afbreuk doen aan de grond van de beschikking van 12 mei 2026.

Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking men het niet eens is en waarom. Door louter reeds eerder aangehaalde elementen en argumenten te herhalen en voorts zeer algemene opmerkingen en algemene kritiek te formuleren, zonder echter ook maar enigszins enige concrete repliek te formuleren met betrekking tot hetgeen hierover omstandig wordt geoordeeld en uiteengezet in de beschikking, blijft verzoekster hiertoe manifest in gebreke.

Met haar opmerking dat de situatie van de Tamil-bevolking en haar eigen situatie over het hoofd worden gezien, gaat verzoekster volledig voorbij aan en miskent zij geheel de bevindingen van de beschikking, die zij met zulke algemene en gratuite beweringen niet in het minst ontkracht of weerlegt.

Waar verzoeksters advocaat ter zitting de vraag doet rijzen of verzoekster geen vrees heeft omdat zij haar beschermingsverzoek pas in 2025 indiende en omdat zij kort terugkeerde naar Sri Lanka, verwijst de Raad naar hetgeen hierover in de beschikking wordt opgemerkt, in punt 4.3. en volgende. Met het louter opwerpen van die open vraag, zonder enigszins enige concrete repliek tegen de vaststellingen van de beschikking in te brengen, werpt verzoekster hier geen ander licht op.

Waar verzoekster op zitting aanvoert dat zij uit Sri Lanka gevlucht is omdat zij geen leven had in Sri Lanka, zij het niet zag zitten om met een *laisser-passer* terug te keren vanuit een Westers land en dit met een zoon die bekend staat als tegenstander van de overheid, verwijst de Raad naar hetgeen in de beschikking wordt uiteengezet omtrent de redenen die verzoekster eerder in haar verklaringen doorheen haar verschillende gehoren aangaf als reden van haar vertrek uit Sri Lanka en vrees bij terugkeer, zoals ze die in haar verzoekschrift aanhaalde betreffende het feit dat meerdere van haar zonen lid waren van de LTTE. Door

louter diezelfde elementen te herhalen, zonder meer, en voorts algemene opmerkingen te formuleren zonder echter ook maar enigszins concreet op de gronden van de beschikking in te gaan, laat verzoekster na hierop een ander licht te werpen.

7. Bijgevolg wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Verzoekster toont geen nood aan internationale bescherming aan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
P. SHONIA,	toegevoegd griffier

De griffier,	De voorzitter,
P. SHONIA	M. RYCKASEYS